

Bilag 2.

Et Mindretal (*Jens Smørum*) ønsker at udtale:

Det maa betragtes som et betydeligt Fremskridt, at de mange spredte Lovbestemmelser vedrørende den gældende Jordlovgivning nu er samlet i en Lov. Bortset fra Bestemmelserne i § 8 og enkelte Bestemmelser i § 3, Stk. 1, og § 34, Stk. 4, er der opnaaet Enighed i Kommissionen, baade vedrørende nærværende Lov og Loven om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet.

Til Lovforslagets § 8, der vedrører Fremskaffelse af Jord, ønsker jeg at gøre følgende Bemærkninger:

De foreslaaede Bestemmelser om Statens Forkøbsret til forskellige Kategorier af Ejendomme maa paa længere Sigt anses for utilstrækkelige til Sikring af Fremskaffelse af fornøden Jord til Udstykning. Til Løsning af Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af den nødvendige Tillægsjord vil disse Bestemmelser kun faa meget ringe praktisk Betydning. Det maa dog bemærkes, at der paa Grund af den for Tiden herskende Mangel paa Byggematerialer kun kan blive Mulighed for Oprettelse af et meget begrænset Antal nye Brug i den nærmeste Fremtid, og den fornødne Jord hertil kan formentlig derfor tilvejebringes af de Arealer, som Staten raader over, og af den Jord, som Statens Jordlovsudvalg kan købe til rimelige Priser.

Efter min Opfattelse maa man dog med Henblik paa den fremtidige Udstykning aabne andre Muligheder for Fremskaffelse af Jord. I et Landbrugsland som Danmark, der har en dygtig Landbougdom, maa Udstykning og Oprettelse af nye Landbrugshjem i et rimeligt Tempo siges at være af meget stor Betydning, ikke alene for Ungdommen selv, men ogsaa for Landbrugserhvervet i sin Helhed, blandt andet ogsaa derved, at det vil bidrage til, at den rigtige Arbejdskraft fastholdes i Landbruget.

Jeg vil derfor mene, at det ikke alene er forsvarligt, men ogsaa baade rimeligt og nødvendigt, at der i Loven gennemføres Bestemmelser om, at der, naar andre Udveje ikke findes, kan kræves Afgivelse af Jord efter en stigende Skala fra enhver Landbrugsejendom med over 25 000 Kr. Grundværdi, naar denne udbydes til Salg eller Forpagtning. For Ejendomme, der overtages af den tidligere Ejers Børn eller Svigerbørn, bør det Jordareal, der kan kræves afstaaet, dog være forholdsmæssigt mindre end ved almindeligt Salg. Kan der ikke opnaas Enighed om Handelen, maa Jordens Pris og øvrige Overdragelsesvilkaar fastsættes af en Kommission, sammensat af juridisk og vurderingskyndig Sagkundskab, samt med Repræsentation for Statens Jordlovsudvalg som Køber og for Jordejeren som Sælger.

De smaa Husmandsbrug, de saakaldte „indeklemt Brug“, der er henvist til at drives som almindeligt Landbrug, har, saadan som Udviklingen har formet sig i de senere Aar, hvor Indførslen af Korn og Foderstoffer er standset, haft saa vanskelige økonomiske Forhold at kæmpe med, at Indehaverne af disse smaa Brug nu hører til de daarligst stillede Borgere i vort Land. Langt de fleste af disse Husmænd kan ikke ved egen Hjælp skaffe sig mere Jord, og da Spørgsmaalet om at bringe disse Ejendomme, der udgør henimod $\frac{1}{4}$ af samtlige Landbrugsejendomme i Landet, op paa en produktionsmæssig forsvarlig Størrelse, baade socialt og økonomisk, maa anses for et Samfundsspørgsmaal af meget stor og vidtrækkende Betydning, maa der gennemføres effektive Lovbestem-